

10490 *REAL DECRETO LEI 8/1999, do 7 de maio, polo que se modifica o artigo 10 da Lei 52/1980, do 16 de outubro, de regulación do réxime económico da explotación do acueducto Texo-Segura.* («BOE» 112, do 11-5-1999.)

O Plan Hidrolóxico do Xúcar, aprobado polo Real decreto 1664/1998, do 24 de xullo, establece que en tanto non se materialicen as reservas establecidas, unha vez satisfeitas tódalas necesidades do sistema do Xúcar, poderán aproveitarse os recursos sobrantes en actuacións xerais de mellora ambiental ou para paliar déficits conxunturais de abastecemento na bacía.

Tal posibilidade esixe, para a súa posta en práctica, modifica-la redacción do artigo 10 da Lei 52/1980, do 16 de outubro, de regulación do réxime económico da explotación do acueducto Texo-Segura, permitindo a utilización das súas infraestruturas, de conformidade cos respectivos plans hidrolóxicos de bacía, para transportar e distribuír recursos das bacías polas que a citada infraestructura transcorre.

Esta alternativa é especialmente urxente nestes momentos, pois a case total carencia de precipitacións que, durante o pasado outono e o actual inverno, está a afectar gran parte da España peninsular, creou unha situación particularmente grave en determinadas áreas, que viron minguadas as súas fontes tradicionais de abastecemento por causa da depresión dos niveis dos acuíferos subterráneos e a drástica diminución das reservas dos encoros. Ante esta situación de extraordinaria e urxente necesidade, resulta necesario acudir ó instrumento de real decreto lei, previsto constitucionalmente.

A reforma prevista, que ampara unicamente a distribución e mailo transporte de recursos hídricos entre dous puntos dentro do mesmo ámbito territorial de planificación hidrolóxica, non modifica as asignacións e reservas existentes nin crea novos dereitos de uso, limitándose a autoriza-la utilización instrumental das infraestructuras hidráulicas do acueducto para os fins citados.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta da ministra de Medio Ambiente e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 7 de maio de 1999,

DISPÕÑO:

Artigo único.

O artigo 10 da Lei 52/1980, do 16 de outubro, queda redactado nos seguintes termos:

«Con independencia do establecido nos artigos anteriores, os aproveitamentos con recursos propios da bacía do Segura, do Sur ou do Xúcar, previstos nos seus correspondentes plans hidrolóxicos de bacía, poden beneficiarse da devandita obra para transportar e distribuí-las súas correspondentes dotacións concesionais, entre dous puntos dentro do mesmo ámbito territorial de planificación hidrolóxica, aboando a tarifa de condución de auga que resulte de aplicar, en cada caso, os criterios establecidos no artigo 7.»

Disposición adicional primeira.

Calquera uso das infraestructuras do acueducto Texo-Segura ó amparo do previsto no artigo 10 da Lei 52/1980, do 16 de outubro, queda subordinado ós fins prioritarios fixados na lexislación reguladora do transvasamento Texo-Segura, vixente á entrada en vigor deste real decreto lei.

Disposición adicional segunda.

O presente real decreto lei non modifica as asignacións e concesións existentes á súa entrada en vigor, nin crea novos dereitos de uso do recurso, limitándose a súa eficacia xurídica a regula-la posibilidade de transporte de augas cun dereito de uso adquirido conforme os procedementos previstos na lexislación vixente.

Disposición derradeira única.

O presente real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 7 de maio de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10902 *LEI ORGÁNICA 13/1999, do 14 de maio, de modificación dos artigos 19 e 240 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial.* («BOE» 116, do 15-5-1999.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Os tribunais consuetudinarios e tradicionais están recoñecidos na Constitución española de 1978, que, no seu artigo 125, introduce a posibilidade de os cidadáns poderen exercer-la acción popular e participar na Administración de xustiza ante estes tribunais.

En igual sentido se pronuncia a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, e nela recoñécese o carácter de tribunal consuetudinario e tradicional do «Tribunal de las Aguas de la Vega Valenciana». Este texto legal data de 1985 e, malia se realizaren diversas modificacións parciais, por diversas razóns, non se introduciu o recoñecemento como tribunal consuetudinario e tradicional ó «Consejo de Hombres Buenos de Murcia», a pesar de que este tribunal ten as súas primeiras referencias no século IX, vén actuando desde aquela ata os nosos días e o Estatuto de autonomía para a Rexión de Murcia establece que a Comunidade Autónoma prestará especial atención ó dereito consuetudinario da Rexión.

Para os efectos de recoñecer legalmente o carácter de tribunal consuetudinario e tradicional do «Consejo de Hombres Buenos de Murcia», modifícase o artigo 19 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial.

Tamén se modifica o artigo 240 da referida lei orgánica, nas súas alíneas 3 e 4, co obxecto de perfecciona-la regulación do incidente de nulidade de actuacións.

Artigo primeiro.

Engádese unha nova alínea 4 ó artigo 19 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, coa seguinte redacción:

«4. Recoñéceselle o carácter de tribunal consuetudinario e tradicional ó denominado "Consejo de Hombres Buenos de Murcia".»

Artigo segundo.

As alíneas 3 e 4 do artigo 240 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do Poder Xudicial, quedan redactadas da seguinte forma:

«3. Non se admitirá, con carácter xeral, o incidente de nulidade de actuacións. Sen embargo, excepcionalmente, ós que sexan parte lexítima ou deberan telo sido poderán pedir por escrito que se declare a nulidade de actuacións fundada en defectos de forma que causasen indefensión ou na incongruencia da decisión, sempre que os primeiros non fose posible denuncialos antes de recaer sentenza ou resolución que poña fin ó proceso e que, nun ou outro caso, a sentenza ou resolución non sexa susceptible de recurso no que caiba repara-la indefensión sufrida.

Será competente para coñecer deste incidente o mesmo xulgado ou tribunal que dictou a sentenza ou resolución que adquiriu firmeza. O prazo para pedi-la nulidade será de vinte días, desde a notificación da sentenza, a resolución ou, en todo caso, desde que se tivo coñecemento do defecto causante de indefensión, sen que, neste último suposto, poida solicitarse a nulidade de actuacións despois de transcorridos cinco anos desde a notificación da sentenza ou resolución. O xulgado ou tribunal non admitirá a trámite calquera incidente no que se pretenda suscitar outras cuestións. A resolución na que se denegue a admisión a trámite non será susceptible de ningún recurso.

4. Admitido a trámite o escrito en que se pida a nulidade fundada nos vicios a que se refire a alínea 3 deste artigo, non quedará en suspenso a execución e eficacia da sentenza ou resolución non susceptibles de recurso, agás que se acorde de forma expresa para evitar que o incidente puidese perde-la súa finalidade, e darase traslado do dito escrito, xunto con copia dos documentos que se achegasen, se é o caso, para acreditar vicio ou defecto en que a petición se funde, ás demais partes, que, no prazo común de cinco días, poderán formular por escrito as súas alegacións, ás que xuntarán os documentos que coiden pertinentes. A resolución final sobre este incidente non será susceptible de ningún recurso.»

Disposición adicional única.

1. Os maxistrados do Tribunal Supremo que na data de entrada en vigor da Lei orgánica 5/1997, do 4 de decembro, ocupasen cargos xudiciais, de libre designación por proposta do Consello Xeral do Poder Xudicial noutros órganos da xurisdicción ordinaria, poderanos continuar desempeñando ata que soliciten a súa reincorporación ó Tribunal Supremo se non fosen de duración determinada, ou tratándose de cargo de duración determinada, estrictamente, ata a fin do período de cinco anos para o que fosen nomeados, ó remate do cal deberán incorporarse ó Tribunal Supremo no prazo de quince días, de acordo co preceptuado na disposición transitoria terceira, 1 da dita lei.

Os maxistrados do Tribunal Supremo que estivesen en situación de excedencia voluntaria con anterioridade á entrada en vigor da Lei orgánica 5/1997, do 4 de decembro, deberán solicita-la reincorporación á que fai referencia a disposición transitoria terceira, 1 da dita lei, dentro do prazo máximo de duración daquela no momento en que foron declarados nesa situación, ou no que este fose posteriormente modificado segundo a lexislación vixente en cada momento.

Os maxistrados do Tribunal Supremo que fosen declarados en situación de servizos especiais con anterioridade,

tamén, á entrada en vigor da citada Lei orgánica 5/1997, do 4 de decembro, para servir cargos en virtude de nomeamento por real decreto, deberán efectuar a súa reincorporación no prazo de quince días contados desde a publicación do real decreto de cesamento no «Boletín Oficial del Estado», séndolles de aplicación, noutro caso, o previsto no artigo 348 bis da Lei orgánica do Poder Xudicial.

Estes maxistrados non terán dereito á reserva de praza, e a súa reincorporación ó Tribunal Supremo levarase a efecto nos termos previstos na disposición transitoria terceira, 2 da Lei orgánica 5/1997, do 4 de decembro.

2. Os maxistrados que solicitasen a reincorporación ó servizo activo no Tribunal Supremo en aplicación do disposto na disposición transitoria terceira, 1 da Lei orgánica 5/1997, do 4 de decembro, poderán conservar e, se é o caso, recupera-la situación de que gozasen á súa entrada en vigor, mediante solicitude dirixida ó Consello Xeral do Poder Xudicial e, se é o caso, ó organismo competente, dentro do mes seguinte á entrada en vigor desta lei. Esta situación estará sometida ós prazos e condicións expresados na alínea anterior.

3. O prazo dun ano establecido na disposición transitoria terceira, 1 da Lei orgánica 5/1997, do 4 de decembro, queda modificado nos termos previstos na alínea 1 deste artigo.

Disposición transitoria única.

O disposto polo artigo segundo desta lei será tamén de aplicación ós procesos que rematasen por resolución ou sentenza non susceptible de recurso dentro do mes anterior á entrada en vigor da presente lei. En tales casos, o prazo para solicita-la nulidade, establecido no parágrafo segundo da alínea 3 do artigo 240 da Lei orgánica do Poder Xudicial, contarase a partir do día seguinte á dita entrada en vigor.

Disposición derradeira única.

A presente lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 14 de maio de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

11194 LEI 17/1999, do 18 de maio, de réxime do persoal das Forzas Armadas. («BOE» 119, do 19-5-1999.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

Unha das consecuencias máis importantes dos cambios estratéxicos experimentados durante os últimos anos foi a potenciación das organizacións colectivas de